

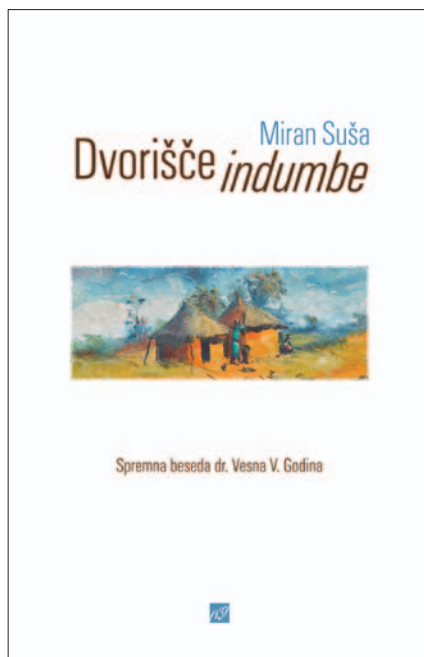

CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA

Prva slovenska založba

CELJE - LJUBLJANA

MIRAN SUŠA, DVORIŠČE INDUMBE

Afrika se v vseh nas oglašča kot oddaljen spomin na izgubljeno harmonijo

Iskanje vpogleda v globino afriškega dojemanja življenja. V skromni vasici, med domorodci in z njihovimi običaji, kjer se ves svet dogaja na mirnem dvorišču indumbe.

Knjiga *Dvorišče indumbe* je privlačno branje, v katerem se prepletajo avtorjeva osebna doživetja med bivanjem pri afriškem zdravilcu, etnografija in biografija zdravilca. Je kombinacija študija antropologije in osebnega iskanja. Avtor nam želi na čim bolj neposreden način predstaviti bistvo afriškega zdravilstva in njihovega pogleda na bivanje nasploh. Etnografski podatki dajejo tekstu vsebino, osebna doživetja pa zgodbo, ki pa se vendarle ne začne in ne konča v Afriki – se pa v njej nekako dopolni in izpiše kot zadnje dejanje že davno prej začetega iskanja.

Vendar namen te knjige ni v odpiranju ran iskanja, njen glavni namen je vpogled v afriški svet zdravilstva, v njegovo duhovno ozadje in vpetost v zemljsko bivanje. Dojemanje vsega dobrega v Afriki presega okvir običajnega dojemanja 'dobrega' pri nas, kakor tudi presega slehernega posameznika. Posameznik ni nikoli v tem, da je sam, ampak v tem, da je skupaj, da sta osebno in družbeno, nebo in zemlja v njem združena. Zato se do 'razumevanja' Afrike ne more vstopiti skozi vrata 'drugosti', ampak je doživetje Afrike predvsem doživetje v nas in da je za to doživetje, bolj kot fizični stik z njo samo, potrebna naša iskrenost in pogum se soočiti z našimi lastnimi slabostmi.

Avtor želi pokazati, da se Afrika v nas oglašča kot oddaljen spomin na izgubljeno harmonijo, da se v slehernem izmed nas pretaka duh kolektivne krivde izhoda iz nje in njenega opustošenja, in da nas nezmožnost soočenja s to krivdo nenehno razlamlja na dvoje. V njej se zrcalijo naši najgloblji spomini in ves naš izgubljen stik z naravo, soočenje z njimi pa je korak k naši prvobitnosti, ki pa ni nujno odrešujoč. Iskanje tega momenta, te točke zavestne odločitve, ki označuje osebni prehod iz poganstva v krščanstvo, je tudi ena od poant te knjige.

Podatki o knjigi

- Naslov: *Dvorišče indumbe*
- Avtor: mag. Miran Suša
- Spremna beseda: izr. prof. dr. Vesna V. Godina
- Lektorici: Alenka Kobler in Nuša Mastnak
- Urednica: Alenka Veber
- Cena: 19,50 €
- Velikost: 135 mm x 210 mm
- Vezava: broširano z zavahi
- Število strani: 208
- ISBN: 978-961-278-279-5
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba
- Leto izdaje: 2016

Kontakt

Uredništvo

Telefon 01 244 36 70

urednistvo@celjska-mohorjeva.si

O avtorju

Miran Suša se je rodil 17. oktobra 1969 v Postojni. Živi v vasi Brezje ob vznožju Kamniških planin, pogled pa mu vedno pogosteje uhaja v rodne Vrabče na obrobje Krasa, kamor ga opuščena zemlja, ki mu je v otroštvu utrjevala roke in značaj na samo njej svojstven način, nezadržno vabi.

Po izobrazbi je magister antropologije, zaposlen pa v računalniškem podjetju. Oboje je skoraj prisposoba za edino stalnico v njegovem življenju — in ta je razdvojenost. Veliko popotniške kilometrine se je nabralo in veliko iskanja v različnih smereh, a tista temeljna razdvojenost je ostala, dokler je ni sprejel za svojo in je postala, kot pravi, njegov poklic, poslanstvo. V njem je zadihal, v njem bi lahko bil ekološki kmet ali pater, pisatelj ali zidar, zeliščar ali mizar. In vse to po malem je in nič od tega ni zares njegovo poslanstvo. Kar pa zares ni: ni računalničar — a ravno od tega dela živi.

Edina etiketa, ki mu pristaja, je romar — tudi o tem govori ta knjiga —, ter mož in oče, ki svojima otrokoma vsako jutro pred šolo za zajtrk peče palačinke iz pirine moke.

Odlomki iz knjige

Na tem dnu preživetja se zaupanje ali nezaupanje v življenje najbolj izkaže, na dan pride vse, kar globoko v sebi imaš ali pa nimaš. Vse slepilo se razblini in običajno se izkaže, da je globoko v človeku bolj malo ali raje nič, da je vse, kar človek zares ima, zunaj njega v realnem svetu, pa naj bo v obliki materialnih dobrin ali pa odnosov z bližnjimi, ki se v takih trenutkih materializirajo v obliki hrane in omogočajo preživetje.

To občutje dna je bilo po svoje vznemirljivo. Začutil sem poštenje, ne poštenja sveta, ampak poštenje življenja samega, njegovo goloto, ko se bojiš lastnih misli in moraš pri sebi zavestno ohranjati in vzdrževati prav posebno koncentracijo, s katero se ohranja zaupanje v življenje. Ko je to zaupanje edina vez z življenjem in varuje pred blaznostjo.

Kako naj te pozabim, Afrika moja? Kar imam v sebi, se ne da pozabiti. Pa čeprav sem vedel, da se oglašam v meni le še kot oddaljen spomin na brezskrbno otroštvo človeštva in kot odmev na moja hrepenenja po njem. Da me ta spomin ne more odrešiti in nima moči, da bi me razklanega do dna duše ponovno sestavil. A globoko v sebi sem imel stvaren občutek, da pot do notranjega miru pelje samo preko ponovnega odkritja tega afriškega v nas in da sem na tej poti neločljivo povezan z njim.